parimaid karikaturiste Otto Kursten Tallinnas. Ta oli aastate kestel omandanud silmapaistva koha mõtestava, Müncheni kooli mõjutustega karikaturistina meie ajakirjades ja ajalehtedes („Päevaleht", „Postimees"). Raske ootamatu kaotuse graafikapõllule tõi noore ja andekaima kodumaal töötava puugravööri Hando Mugasto surm 11. juunil. Olles ühtlasi „Pallase" kunstikooli õppejõud, oli ta samal ajal viljakamaid illustraatoreid ja tarbegraafiliste ülesannete täitjaid hea tehnilise kooliga ning kunstiliselt väljaarenenud loominguga. Peale eelnimetatute lahkusid surma läbi eesti kunstnikkude ridadest 8. okt. Osvald Jungberg-Noormägi, kes tegutses Tallinnas joonistusõpetajana ja kuulus Eesti Kunstnikkude Liidu agaramate liikmete hulka, ja Soomes Viiburis mõrva läbi 3. nov. karikaturist Elmar Jaanimägi.

Nagu juba varasemail aastail, nii jätkus ka 1937. a. ehituskunsti ja rakenduskunsti alade osatähtsuse tõus võrreldes teiste kujutavate kunstidega. Intensiivse ehitustegevuse tagajärjel areneb Tallinnas Pärnu maantee, Roosikrantsi ja Tõnismäe tänavate piirkonnas moodsaim linnaosa. Iseloomulik sellele ehitusstiilile on kaunistusteta ehituskehade loomine silestatud seina pindadest ja avaraist akendest. Tähelepandav on seejuures järjest suurenev graniitkrohvi rakendamine hoonetele mõjukama välimuse andmiseks. Avalikkude hoonete püstitamisel püsib varem esinev nähtus, et ehitiste lõplik projitseerimine antakse mitte I auh. võitjaile võistlusil.

Rakenduskunstnike osatähtsust on tõstnud ka suurenev nõue sisustuste, vaateakende jm. selliste tööde teostamisel pöörduda asjatundjate poole, ja eriti Eesti esinemised välismaal. Nii rakendati Pariisi maailmanäitusest osavõtmisel rohkesti eesti kunstnikkude kaasabi ja majandusministeeriumi algatusel saadeti Pariisi maailmanäituse kunstilise ja tehnilise küljega tutvuma kolm rakenduskunstnikku, arhitekti ja kunstiarvustaja. Tähelepandav on rakenduskunsti osatähtsuse tõusul ka tendents meie paremaid kujureid ja maalijaid koostööle kutsuda neil aladel. Nii asus 1937. a. kujur V. Melnik klaasilihvimise tööle, tootes rea kristallvaase figuraalsete kompositsioonidega, ja maalija Adamson-Eric on peale endise harrastuse tekstiilkavandite valmistamises asunud ka portselani maalimisele ja tootis algupäraseid kavandeid naha voolimiseks ja nahalõikeks.

Kodukaunistamise hoogtöö, millega algust tehti aprillis 1936. a., on 1937. a. võtnud süstemaatilisema ilme ja kandunud omas algatustes ja teostustes ametlikust keskusest — Kodukaunistamise Hoogtöö Peakomiteest — rohkem omavalitsuste ülesannete raamidesse ja üleriiklikkude keskorganisatsioonide töökavadesse. Peakomitee tegevusest oleks sel alal märkida kevadiste üleriiklike

Eesti kroonika 1937, lk. 104